

URAMBÁTYÁM

Előfizetési ára: egész évre 16 korona.
Félévre 8 korona.
Évnyegyedre 4 korona.
Egyes szám ára 32 filler.

Szerkesztőség: és kiadóhivatal:
Kerepesi-ut 69. szám, III. emelet.
Hirdetések felvevő hivatala
IV. Szervita-tár 8. sz.

XVIII. kötet

Budapest, 1903. május 3-án

18. szám.

Kétféle szempont.

Az urnő hazatérve, rajta éri a szobalányt, a mint éppen összeszedi a földrejtett pompás váza cserepeit s rá kiált:

— Szent Isten! az én régi sèvres-i vázám!
— Hál' Istennek! — sóhajt fel a szobalány, — azt hittem, hogy új volt!

Vigyázni kell.

— De lányok! miért nem viszonzotátok ennek az úrnak a köszöntését?

— Ah! mama, ez az úr költő s ha egy nő barátságosan néz rá, rögtön verset ír — Hozzá!

Be gyönyörű...

*Be gyönyörű lány a tavasz,
Nincs a földön szép más, csak az.*

*Virágillat lehellete,
Keble virággal van tele.*

*Tele vágygyal, tele dallal
És szerelmi diadallal.*

*Csupa tökély, semmi fonák,
Kék szemei az — ibolyák.*

Haan Béla.

Megfelelt.

Egy szellemes úr egy nemrég megjelent könyvet bíralt a társaságban. A szerző, a ki szintén jelen volt, de a kritikus nem ismerte, oda fordul végre s azt kérdi tőle:

— Mondja, uram, tudna ön ilyet írni?

— Igazán mondom, nem tudnék.

— No hát!

— Ugy értem, hogy nem tudnék annyi ostobaságot összeírni.

Lord Pakonpart egyike volt London legelső gavallérjainak. Nagy koczkás plaidjét minden hordár süvegelte a Cityben. Alakja, megjelenése elegáns és pénze is elég volt arra, hogy a gavallért játssza, de mind e jó tulajdonságok ellensúlyozására szolgált az ő szagló szerszáma, mely csenevész mivoltában nagyon mopszliszerű kifejezést kölcsönzött arcának. Ez az ominosus orrmány sok keserű percet okozott neki, czéltáblául szolgálván a gúnynylaknak. Különben nagyon jámbor ember volt ő kelme, de csak addig, míg az orrát nem emlegették előtte, mert ilyenkor ugyancsak elhagyta a phlegmája.

Egy ködös reggelen épen teáját szürsölte a Monmoranci street egyik kávéházában, midőn barátja, lord Goodlay szintén letelepedett mellé s beszélgetni kezdtek előbb csak a gyapjú áráról és a portsmouthi gombostűgyár részvényeiről; de végre kifogyván a témából, a Pakonpart orrán akadt meg a beszéd fonala.

— Barátom, Pakonpart, — kezdé a másik a szót — még is dicső dolog, mikor az embernek ilyen szép orrmánya van, mint neked. Mindenki megbámulja a streeten.

— Kikérem magamnak! — fortyant fel erre Pakonpart gyengéjén találva, — ne sértegesd az én egyetlen jószágomat. Ez nem holmi uraságtól levetett portéka.

S bizonyítékul előrántá mellényzsebéből a hiteles személyleírását.

— No-no, hiszen elhiszem, hogy nem a zsbvásáron szerezted, hanem te, ne tölts annyi rumot a teádba, mert már is olyan töle az orrod mint a rózsakrumpli.

— De ez már mégis sok! — ordított Pakonpart felugorva, — hallja-e az úr, az én orromat még ilyen ember nem kritizálta. — S e közben olyan közel dugta az inkriminált jószágot megszeppent társa orrához, mintha menten le akarná harapni. — Annyit mondok az urnak, — folytatá még élesebb hangon, — ne ingerelje bennem az alvó oroszánt, mert a milyen igaz, hogy nekem van a legszebb orrom Londonban, biz' Isten leharapom az urnak mind a két fülét!

De már erre a megszeppent Goodlay is elnevette magát s a szomszéd asztalok vendégei kontráztak hozzá.

— Mit? Nem hiszi, hogy nekem van a legszebb orrom Londonban? Hát fogadjunk tizezer font sterlingbe, az urak legyenek tanuk.

— Gilt, — vágott közbe Goodlay s a társaság vigan osztott szét azzal az ígérettel, hogy egy hét múlva megint eljönnek a fogadást eldönteni.

Közben elmúlt öt nap s lord Pakonpart, amúgy is szórakozott lévén, egészen megfélekedezett a fogadástól, midőn a véletlen eszébe juttatta. A mint egy távoli külvárosban barangolt, két megvadult ló száguldott feléje s ő ijedtében egy kis suszterboltba menekült. Magához térvén ijedtségéből, már távozni akart, midőn meglepetésére a suszter képében olyan valamit talált, a mi neki

épen kapóra jött. Az ipsének tudni illik olyan gyönyörű orra volt, hogy Adonisé csak kis Miska volt hozzá képest. — Egy darabig csak gyengéden fixirozta saját arcának élő szemrehányását, aztán megszólítá a majszttert:

— Hallja, barátom, nem adná el nekem az orrát jó pénzért?

A suszter ijedten kap az ábrázatjához s végignézi a mi emberünket.

— Talán bizony az úr nincs megelégedve a magáéval? — válaszol méltatlankodva.

— Biz' Isten eltalálta, hanem semmi tréfa, én megveszem a maga orrát.

— De már inkább megtartom magamnak.

— De nekem szükségem van rája, kap érte száz fontot, adja, vagy nem adja?

— Ejnye no, hát minek néz engem az úr, azt hiszi talán, hogy úgy loptam az orromat?

— Hát adok érte ötszázat, ne lármázzon!

— Ötszáz font az szép pénz, — kezdi fontolgatni a majszter, — de én rövidlátó vagyok, tetszik tudni, aztán mire teszem majd az okulárémat?

— Hiszen nem vágom én le a maga orrmányát ne féljen, csak én leszek eztán a gazdája.

— Hát én?

— Maga csak a gondozója.

De csak nem ment a dolog a suszter fejébe, végre is el kellett mondani az egész fogadást. Erre aztán világosság támadt a fejében, hanem most már ő állott az erdő felől.

— Hm, ötszáz font, az bizony édes kevés, hiába is alkuszik az úr, mert ennek szabott ára van.

— Hát hogy adja? — kérdé mohón a lord.

— Ezer font az ára, egy schillinggel sem olcsóbb!

— Megadom, — kiáltá örömeben Pakonpart, azzal nyakon csipte a susztert és vitte egyenesen a — közjegyzőhöz. Ott aztán megirták a szerződést s a tyukszemgyártás művésze kúszált vargabetűkkel aláírta a következő nyilatkozatot: «Én, John Halifax, ezennel örökre és visszavonhatlanul eladom orromat lord Pakonpart úrnak a kialakított ezer font vételárért, olyformán, hogy most már nevezett lord úr a birtokába átszármazott ezen ingatlant háborítlanul birhassa, azon világos kikötéssel, hogy én azt szabadon használhassam, ennek fejében viszont köteles vagyok néhai orromnak lelkiismeretesen gondját viselni és minden kártól megóvni».

A kitűzött napon már együtt volt a bíráló bizottság, midőn a lord ujonnan szerzett birtokával betoppant.

— Uraim, van szerencsém bemutatni az orromat.

Az urak csak néztek, hogy mi lesz ebből; de mikor a lord felolvasta a hiteles szerződést, a jelenlevők homéri kacajra fakadtak s az ötlet eredetiségétől elragadtatva, egyhangulag oda nyilatkoztak, hogy ilyen szép orrot ők

még nem láttak. Így aztán a lord csakugyan megnyerte a fogadást.

Egész London nevetett a tréfának s a szegény suszter egyszerre híres emberré lett. Mindjárt beköltözött a Citybe s a legszebb streeten nyitott pompás üzletet. Mindenki nála rendelte a czipókat s különösen a hölgyek keresték fel csupa kíváncsiságból. Így néhány év alatt roppantul meggazdagodott s kezdte fennen hordozni az orrát, a mely tulajdonképen nem is volt az övé.

De a mily mérvben ő gazdagodott, a lord napról-napra szegényebb lón. Szerencsétlen spekulációk és lóversenyek egészen tönkretették. Kétségbeesésében öngyilkossá akart lenni, már ott állt a Themse partján, hogy bele dobja magát; de egyszer csak a homlokára csapva, felkiált:

— Nini, hiszen még van nekem egy vagyonom! Rög-tön megyek és felkeresem az én «drága» orrocskámát.

A suszter épen az üzletében volt és azzal volt elfoglalva, hogy egy öblös tobákos pixisből nyugodt lelkiismerettel szippantgatott s ép egy piramidálisat talált prüsszenteni, midőn a lord váratlanul belépett.

— Jó napot, bácsi, eljöttem meglátogatni a birtokomat.

A suszter majd hanyatt vágta magát ijedtében s kiejtette kezéből a tobákos pixist.

— Ember, mit cselekszik? Talán bizony maga tubakozott. Hát így viseli gondját a rábizott vagyonnak? De hiszen atyafi, nem úgy alkudtunk, az én orrommal maga nem tubakozik. Trágyázza csak a más birtokát, ne az enyémet. De, nini, mit látok? — folytatá közelébblopódzva a megszejtelenített ereklyéhez, — ez lenne az én orrom, ez a krumpli? Hallja-e, nem cserélte el maga valahol az én kincsemet?

Boldogság álma.

Édes tavaszi táj fölött száll,
És jár a hideg tél felett,
Legyen tavasz vagy téli fagy bár,
Virággal hint be sziveket:

Boldogság álma, édes álom,
Virágot hintő szép leány,
A mig napfényes arcod látom,
Nem száll az élet éje rám.

Te vagy a hű csak, te kiséred
Nehéz harcok közt bús szívünk,
Nem te vagy csalfa, csak az élet,
Miattad van csak, hogy hiszünk.

Édes anyánk vagy égi álom,
És az élet a mostoha,
Ha te meghaltál, e világon
Nem leszünk boldogok soha...

Haan Béla.

A megszorult suszter már esküdözni akart, hogy az ő tudtával ilyesmi nem történt; de a lord felbeszakítá, dörgő hangjával oda csóditván az egész személyzetet:

— Ez gyalázat, nyomoruság így tönkretenni a más vagyont! Ha én most feljelentem magát, hát menten bezárják, mint egy sikkasztót.

— Kegyelem, — hörgé a megrémült suszter.

De a lord hajthatatlan volt.

— Nem lehet. Még ma elmegyek a rendőrséghez, engem többet meg nem csal, tudom!

— Jaj, jaj, ne tegye szerencsétlenné a szegény árváimat! — jajgatott tovább a lábtyűművész, miközben a saját alkalmazottjai majd megpukkadtak a nevetéstől, ilyen helyzetben látván fukarságáért gyűlölt főnöküket — inkább lemondok a tubákolásról!

— Az már szép, hanem ez nekem nem elég, az én orromra vigyázni is kell, az nem arra való, hogy meztelesen hordozzák ebben a gyilkos londoni ködben. Mától fogva, ha magával akarja vinni, hát tokot fog rajta hordani; értette?

Azzal elővett egy bőrtokot és kezdte felcsatolni a suszter orrára.

— Végem van, tönkre vagyok téve! csak ezt ne tegye uram! — rimánkodék a szegény gyáros a hallgatóság lelki gyönyörűségére, — mit fognak majd szólni a vevőim, ha így meglátnak?

— Barátom, itt csak egy segítség van, vegye meg tőlem az orrát. Ötezer font az ára.

— Sok pénz egy tobákos orrért, — vélte a hinárba került atyafi, de végre is nem tehetett mást, savanyu arczczal kifizette a sarczot.

Cassius.

Bálban.

Ifjú. Kegyed valóban elragadó, kedves leány; hányan nevezhetik szerencsés szülőit a magukénak?

Bakfis. De honnét tudja ön, hogy az én szülőimnek gyermekük is van?

Következetlenség.

Béla. No hát következetlen ember ez a mi osztálytanárunk! Másképp beszél és másképp cselekszik.

Pista. Hogy-hogy?

Béla. Hát nem mindig azt mondja, hogy csak az ostoba, széllélbélelt embernek jár örökkéig a szája? Az okos ember keveset beszél, de sokat gondolkozik.

Pista. No s aztán? — Nem értem.

Béla. Hát nem tapasztalod naponként, hogy az egész óra alatt szakadatlanul magyaráz, kérdez, bele szól a feleletbe, hogy az ember egészen belefárad! Hát ha olyan nagyon okos ember, miért nem hallgat? Inkább gondolkoznék az órája alatt!

Őszinte,

Nő. Emlékszel, Béla, az eljegyzésünkre? Megfogtad a kezemet és sokáig, nagyon sokáig tartottad a tiedben. *El sem akartad ereszteni...*

Férj. No igen, mert épen akkor is — zongoráztál!

Nem kapott meghívót.

A szórakozottságáról az egész városban ismert T. tanár, a ki különben nagyon szerény ember, hirtelen veszedelmes betegségbe esett, és ájtatos felesége papot hivatott, hogy az a féligmeddig atheista bölcsészt legálább az utolsó órában jobb útra térítse.

A tisztelendő úr lelkére beszél a nagybetegnek, végül azt mondja:

— És most készüljön föl, fiam, mert nagyon valószínű, hogy még ma az Úr asztalánál fog vacsorázni.

— Ugyan mit tesz föl rólam tisztelendőséged? — nyögi a szegény beteg, — soha életemben sem voltam tolakodó; nem kaptam én semmiféle meghívót, ha csak ezután nem küldik a postával express.

Hittan-vizsgán.

Tisztelendő. Mondd meg nekem, kis lányom, mi az a szentség?

Kis lány. Hát a Gyula bácsi kedvencz káromkodása!

Akkor ne beszéljen.

Bozontos fejű atyafit lóditanak be a kapitány elé s ott a rendőr elmondja, hogy egy nőt püfölt az utcán. Az atyafi csak a fejével billent a mondásra, hogy úgy volt.

— Ki volt az az asszony? — kérdi a kapitány.

— Hát ki vót vóna más, mint a hitös feleségem!

— Hát miért verte a nyilt utcán?

— Verem én ütöt, könyörgöm, otthon is, ha megérdemli.

— De ez már mégis embertelenség! — mordul rá a kapitány.

— Hát ismeri a kapitány úr a feleségemet?

— Nem én!

— No hát akkor ne beszéljen!

Nem enged

— Te Muki! nézd ezt az öreg Násfajt, a legszárazabb időben is kalucsnit hord!

— Hagyd el, barátom! Szegény öreg két év előtt még milliomos volt s annyira hozzá szokott a gummi-rádlizhoz, hogy most sem tud másképp, csak — gummin járni!

Házassági ajánlat.

— Nos, kisasszony, látta a képet a műcsarnokban? Hogy tetszik?

— Oh, Pemzli úr! tetszik, tetszik! De, az igazat megvallva, több hasznom volna belőle, ha az én képem tetszenék önnek!

Furesa félreértés.

Egy verseléssel foglalkozó leánytól egyik látogató azt találta kérdezni anyja jelenlétében:

— Mikor mutatja be nekünk legújabb szülöttjét?

— De uram! — szólott közbe a mama fölháborodva, — hogy merészel ön ilyen kérdést intézni a leányomhoz? Hát nem tudja, hogy a leányom még hajadon?

Kitérő felelet.

Baumblühné. Móriczkám, édesem, mo von o nemzeti-ben o «Holálos csünd», vidjél el oda!

Baumblüh. Hát lühetségös ottond holálos csünd, ohunte vodj?

Megfelelt.

Egy jómódu, de nem túlgazdag ifjú megkéri egy nagyralátó anyától leányának a kezét.

— De tudja meg, — válaszol az anya, — hogy az én leányom férjének mindig kocsin kell járnia!

— Akkor, nagyságos asszonyom, nincsen egyéb választás, adja férjhez a leányát egy — bérkocsishoz.

A szakácsné logikája.

Az urnő rajta kapta a szakácsnéját, a mint az újjával kóstolta meg az ételt.

— De Zsuzsi! — kiáltott rá, — hol tanult maga illemet?

— Eh, — válaszolt a szakácsné, — a nagysága azt szeretné talán, hogy bepiszkoljak egy kanalat ilyen csekélységért!

Gonosz kérdés.

A történelem tudós tanára új házvezetőnőt akar fogadni.

— Hogy hívják és mikor született?

— A nevem: Bájffy Karolina, születtem 76-ban.

— Krisztus előtt, vagy után?...

Ravasz felperes.

209

— Ügyvéd úr kérem, elég ok a válásra a hűtlen elhagyás?

— Mindenesetre!

— Akkor indítsa meg a válopörömet!

— Hát a férje hűtlen lett?

— Dehogy! A hűtlen én vagyok, a férjem csak — elhagyott!

Őszinte.

Az uri gyereket feladják iskolába, hol a kérdésre ijedten hallgat. Hogy bátorítsa a tanító, czukrottesz a szájába. Később egy paraszt gyereket hí fel, de az is bambán néz csak, mire egyik cimborája erősen ágaskodik s emeli az ujját.

— No mi lelt?

— Tanító úr kérem, a Pista azért olyan ostoba, mert azt hiszi, hogy ő is czukrot kap.

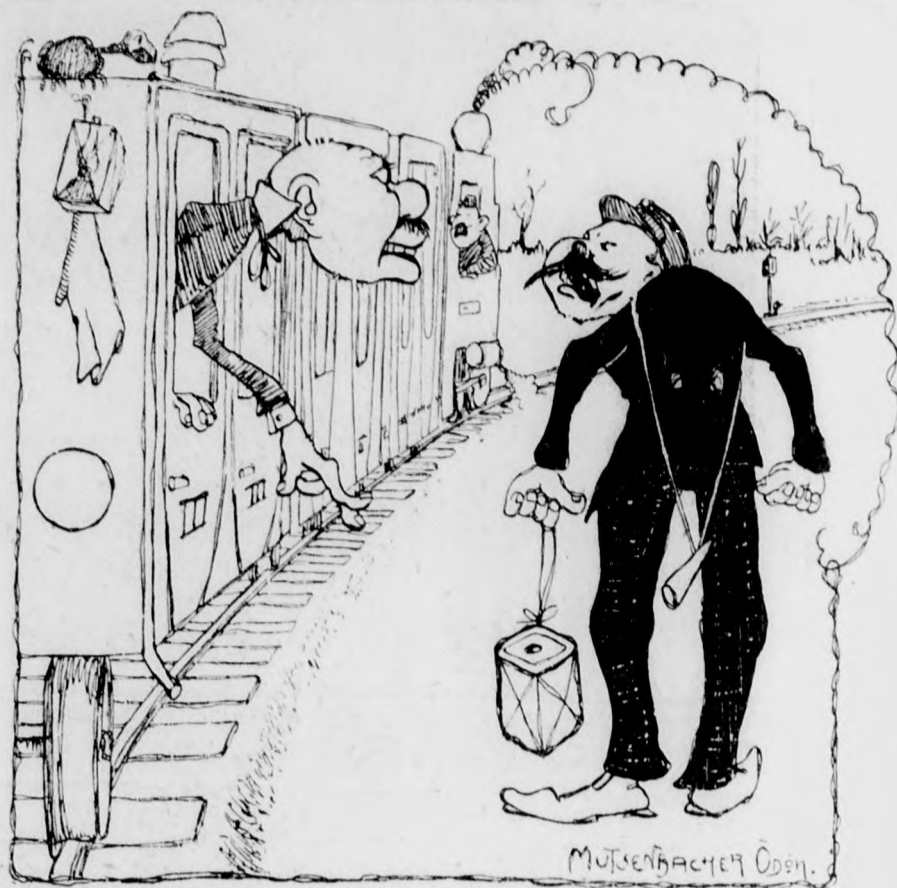
A főrvény előtt.

Törvényt ülnek egy csavargó fölött, a kit rajta ért a rendőr, a mint ellopott egy zsebórát és odább akart vele állni.

— Mi a foglalkozása? — kérdi tőle az elnök.

— Nagyságos uram, én a két kezem munkájából élek.

Viczinálison.

Utazó. Hallja, kalauz! Megy már a vonat?
Kalauz. Persze, hogy megy!
Utazó (dühösen). Hát akkor ne sétáljon mellette, mert azt hiszem, hogy — áll!

Boldog fészek.

Férj. Ezek a lapok egyebet sem tudnak, mint családi drámákról írni.
Nő (gúnyosan). Hja! nem mindenkinek olyan boldog a családi élete, mint a mienk!
Férj (dühösen). Azaz nem mindenki viszi a lapba a családi drámáit!

A hőmérő.

Az elmúlt tél elején egy mellbeteg férj elment üdülést keresni enyhébb éghajlat alá.

Egyszer a postán hazulról egy kis csomagot kapott, melyben egy hőmérő volt és egy kis illatos levélke. A kis levélben megírta a feleség, hogy itthon Magyarországon rendkívüli hideg idők járnak, úgy, hogy a hőmérő 12, sőt 16 fokot is mutat a fagypont alatt s hogy erről a férj saját szemével is meggyőződhet, azért küldte el szeretete jeléül a hőmérőt.

Tél a tavaszban.

Csókot váltott már a napsugár
 Az ujszülött, illatos virággal,
 Már felhangzott erdőn, zöld mezőn
 A csattogó, édes-bús madárdal,
 Tavasz, tavasz volt.

Egyszerre csak elborult az ég,
 Fagyos orkán járt be hegyet, berket;
 Esett a hó, hulltak szaporán
 A viharban táncot járó pelyhek:
 Tél lett újra, tél.

Sebaj!... Holnap ismét kiderül
 S aransugárban fürdik a határ...
 Olyan a tél is, mint a vándor,
 Ki bár szülőföldjétől messze jár,
 Sokszor visszanéz!...

Árkosi Ödön.

Szó szerint vette.

Az igazgatótanár faluról hozott eselédnek egy kis sváb leányt. Azt mondja neki az úrnő:

— Szaladj csak fel, az apró pénz az asztalon, hozz le két krajczárt!

A leány fel is megy az emeletre s az asztalon lát négy drb 10 fillérest. Nagyot bámul s aztán bemegy a szomszéd lakóhoz az emeleten s kér kölcsön két krajczárt s ezzel megy le s elmondja, hogy kölcsön kért, mert ott csak négy fehér pénz volt.

A gimnáziumban.

Tanár. Hogy hívják?

Tanuló. Veress, két essel.

Tanár. Szamár egy errel!

Az már baj.

A gimnázista Géza most tanulja a táncz művészetét. Megszólítja a nagybácsi:

— Na Géza! megy-e már a boszton?

— A boszton? óh az már egész pompásan menne csak a tánczosnóm ne lenne mindig — útban!

Ne zúgolódj...

Ne zúgolódj soha az élet ellen,
Van úgy is néki számtalan baja,
Milliónyi bú, milliónyi gond epeszti,
Mert hát az élet nagy családapa.

Van síró-rívó gyermeke, de mennyi
S nevelni őket, hajh, nehéz lehet,
Most örül ennek, majd amaszt siratja,
Ma még keresztel, holnap már — temet.
Árkosi Ödön.

Ellenmondás.

— Mért vágsz olyan szomorú arcot?

— Nagyon csiklandós helyzetben vagyok!

A pazarlónak a pénztárca átjáróház; a fősvénynek zsákuteza.

*

A materialista azt hiszi, a mit lát; a spiritiszta azt látja, a mit hisz.

*

Vajjon melyik jobb: a kinek rossz a lelkiismerete, vagy a kinek egyáltalán nincsen?

*

Azt mondják: a jó tanács drága! Pedig lám, mennyit osztogatnak — hiába!

*

Az igazi áhitat ép olyan szégyenlős, mint az igazi szerelem.

*

A szem a lélek tükre. Azért ha belül meleg van, kívül hideg: elhomályosodik.

A mama kedvence.

— Pinkáskám, édes! Én úgy félek! Onnyit olvasok o lopokban o törtető-ifjoságrul, s eszembe jutja ilyenkor o mi edjetlen Dalfink. Valjon törtető-e oz is o süsses Herz?

— Nű! Mit savanogsz! Se nem tonul, se nem dalgazik, volohol csak ki kell mogát törtetőni!

Nem ujság.

Paraszt. Mi ujság a városban?

Czigány. Nem sok, csak az, hogy egy évet ültem egy tehénért.

Paraszt. Az is ujság? De talán csak malaczért ültél?

Czigány. Malaczért? Az nem volna nálam ujság.

Keserű vigasztalás.

Egy öreg férj, midőn halálos beteg lett, magához szólította szép fiatal feleségét s így szólott hozzá:

— Édesem, látod, itt kell téged hagynom, mert az én órám ütött. Ha azt akarod, hogy nyugodtan haljak meg, ígérj meg nekem valamit. Te még fiatal vagy s kétségkívül újra férjhez mégy. Ez végtelenül fáj nekem, de nem akadályozhatom meg, hát legalább arra kérlek, ne menj Baloghoz nőül, a kire mindig féltékeny voltam.

— Ha csak ettől függ, hogy nyugodtan halj meg, — válaszolt az asszonyka, — légy nyugodt, öregem, hiszen ha magad kívánnád, még akkor se mennék hozzá, mert már — máshoz ígérkeztem!

Nyomós ok.

— Tanító úr kérem, — szól pityeregve a kis nebuló, — tessék Pistát becsukni, a kezemet úgy megütötte, hogy még most is fáj s már egy hete nem tudok verekedni!

Adél. Csodálatos malőrje van ennek a Muki grófnak!
Amanda. Hogy érted ezt?

Adél. A lova mindig elsőnek érkezik be, de a nőknél ő maga még csak helyhez sem jut!

A becsapott rendőr.

A vidéki városban a naplopó gyerekek kezdtek elszaporodni, a főkapitány rendeletére az őrmester kitanítja embereit, hogy hüvösre kell hozni az elesipett ipséket. Egyik konstábler fülön kap egyet, mire az rimánkodik, engedje be a boltba, hogy két krajczárért zsemlét vegyen, mert nagyon éhes. Be is engedte, de az a másik oldalon ki is csuszott. Haza érve, el is mondja a város-házán, hogy felsült. Egy másik bányászból lett rendőr is fülön kap egy csibészt, ki szintén rimánkodik, hogy szörnyen éhes, csak egy zsemlét vesz.

— Hohó, ismerlek már, szó sincs róla, hogy amarrul kimenj, majd én hozok neked! — be is ment s nagy triumfussal hozza a zsemlét, csakhogy szemé-szája elállott, a gyerek addig kereket oldott.

A legjobb mód.

— Azt mondják, legjobb mód, valakinek a rokonszenvét megnyerni, ha ő róla beszél az ember.

— Nem, barátom, a legjobb, ha közbeszólás nélkül engedi az ember, hogy magamagáról beszéljen.

Ritka baj nem baj.

A hadnagy ebédnél véletlenül leönti a mellette ülő kapitány nadrágját fekete kávéval. Természetesen szörnyen megijed s halványan kér bocsánatot.

— Nem baj, hadnagy úr! — mondja nevetve a kapitány — ez úgy is a legjobb nadrágom, a mit csak — ritkán szoktam fölhozni!

Borissza okoskodás.

Orvos. Ej András úr! már megint a harmadik félliternél tart, mikor mondtam, hogy kettőnél többet nem szabad innia!

Beteg. Nem tehetek róla, kedves doktor úr, de ha két féllitert megittam, egészen újjászülettek, azt pedig a doktor úr is tudja, hogy az újszülöttnak először is inni adnak!

Jellemző.

Vevő. Mit? Tizenkét korona egy méter szövet? De hisz ez borzasztó drága!

Kereskedő. Drága? Már hogy volna drága? Tizenegy korona ötven fillérbe kerül nekem magamnak egy méter! Nem hiszi? Tessék megkérdezni a fiamat! Az *becsülettség* mondhatja, mert az — tartalékos hadnagy!

Okos felelet.

Egy kis leány lát az utcán egy nagy ökröt feléjük közeledni s menekülni akar előle. Atyja azonban visszatartja s azt mondja neki:

— Maradj itt, mitől félsz, kis csacsi? Hiszen ma délből is marhahúst ettél!

— Igen, papa, de az meg volt főve!

Putakesz halad.

Budakesz halad! Hogy a Szepi, meg a Nánicsér! ne szégyeljék magukat a nyaralóktól, ime már — saját fel-fogásban — a *cake-walke*-ot próbálgatják.

N. L. Arad. Ez a vicez azért rossz, mert sok benne a — vicez! Kevés sáfrán színessé teszi a levest, sok — zavarossá! — *Trubadár.* Tessék becsületszavát adni, hogy az örgróf leánya télen gummi-talpon szánkázott, akkor elhiszszük önnek. — *B. J. Zombor.* Hej! de keserü vinkót csöpögtet az a hires bácskai virtus! — *Zenegő.* Jó adoma, jó vers mindig tárt karokra lel, de ezektől — bocsánat! — a hideg kilel! — *O. B.* Óbégatni nem illik. Menjen Ó-Bébára, ott talán talál egy ó-bábát, a ki eltűri, ha nála óbégat egy ó-bébé! — *Zefir.* Budapest. Uraságodnak sikerült próbára tenni kipróbált papirkosarunk türelmét is! — *X. Y. Z.* Ez már beválik! Ilyent sokat kérünk!

Magyar királyi államvasutak.

40240/903. sz.

A vasuti menetjegyekkel ismételten történt számos visszaélés szükségessé tette, hogy a jegyeknek és az ezekhez tartozó egyéb igazolványoknak ellenőrzését fokozottabb mérvben oly módon foganatosítsuk, a mint ez a külföldi vasutaknál történik. E célból az üzletszabályzat 21. §-ában, illetve annak II. póthatározmányában foglalt rendelkezések alapján érdekelt közegeinket, úgymint a kapusokat, jegyvizsgáló kalauzokat, és általában az ellenőrztöket szigoruan utasítottuk, hogy az utazó-igazolványoknak, és pedig úgy az egyszeri utazásra szóló, mint az időszakos vagy állandó érvénynyel bíró (szabad, bérlet stb.) jegyeknek előmutatását a várótermekbe, illetve a pályaudvarra való belépésnél és utközben a vonatokban mindenképp kivétel nélkül feltétlenül követeljük, továbbá elrendeltük, hogy mindenkor megköveteljük azt, miszerint az utasok a pályaudvarok elhagyása előtt a további utazásra már nem érvényes utazó-igazolványokat a jegyszédőknek átadják, a további utazásra szükséges jegyet pedig mutassák fel. Annak megemlítése mellett, hogy e tekintetben a külföldön is hasonló szigorú intézkedések állanak fenn, az utazó közönséget egy alkalommal már a napilapok utján figyelmeztettük; minthogy azonban eme figyelmeztetés dacára ellenőrző közegeink az utazó közönség részéről mind sürűbben megújuló ellentállással találkoznak, újból figyelmeztetjük és kérjük az utazó közönséget, hogy a menet-igazolványt — idővesztés és egyéb, a menetjegy előkeresésével járó kellemetlenség kikerülése végett — saját érdekében kéznél tartani és közegeinknek a menetjegy előmutatására irányuló köteleességszerű felhívásának ellenvetés nélkül megfelelni sziveskedjék.

Az igazgatóság.

68341/903. CIII. sz.

Közvetlen podgyászfelvétel Abbáziába.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága az Abbáziába utazó közönség kényelmére intézkedett, hogy összes saját állomásairól Abbáziába, valamint viszont az utipodgyász közvetlenül feladható legyen. A feladandó podgyásért, melynek a székesfőváros IV—IX. kerületeiben fekvő lakásokról való elszállításáról a központi menetjegyiroda (IV., Vigadó-tér 1) is gondoskodik, a vasuti illetékeken felül a fiume—abbáziai hajóvonalra egész jegy után engedélyezett 50 kgm, gyermekjegy után pedig 25 kgm. szabadsúly tekintetbe vételével, minden 10 kgm, podgyásztúlsúlyért 10 fillér, továbbá a podgyásznak Fiumében a vasutról a hajóra vagy viszont való átszállításáért darabonként 50 fillér fizetendő. Abbáziában a podgyásznak a hajóról a lakásra vagy viszont való elszállításáról a Nagel és Wortmann-féle utazási iroda gondoskodik.

Budapest, 1903. év április hóban. *Az igazgatóság.*

61221/1903. CIII. sz.

Mérsékeltáru menettértei jegyek életbeléptetése egyrészt Tinye, másrészt Buda-Császárfürdő-kitérő és Budapest nyugoti p. u. állomások között.

F. évi június hó 1-től kezdve a Budapest—Esztergom—Füzitői h. é. vasuton egyrészt Tinye, másrészt Buda-Császárfürdő-kitérő és Budapest nyugoti p. u. állomások között két napig érvényes mérsékeltáru menettértei jegyek léptetnek életbe, és pedig:

az I. kocsiosztályban	3	korona
a II. „	2	„
a III. „	1-30	„ áron.

Budapest, 1903 április hóban.

Az igazgatóság.

Az «Anker» élet- és járadékbiztosító-társaság Bécsben április 18 án tartotta XLIV. rendes közgyűlését Prokesch Osten Antal gróf elnöklésével. Mint a számadási jelentésből kiténik, az 1902. évben 9640 ajánlat nyújtott be 53.732.594 korona 35 fillér tőkére és 45.591 korona 23 fillér járadékra és 7605 szerződés 41.790.545 korona 12 fillér tőkére és 42.075 korona 06 fillér járadékra létesített. Az év végén érvényben volt 88.411 biztosítási szerződés 516.090.737 korona 62 fillér tőkére és 394.256 korona 76 fillér járadékra. A haláleseti, vegyes- és meghatározott lejáratlalt kötött biztosításnak állománya az 1901. év december 31-iki állományához viszonyítva, — 3073 szerződéssel 18.288.746 korona 96 fillér összegben — szaporodott. Az 1902. évben halálesetekért, visszavásárlásokért, életeseti és járadékbiztosításokért 4.483.046 korona 20 fillér a nyere-ményrészesüléssel kötött haláleseti biztosítások osztalék-alapjaiból és a minimális eredménnyel garantizott túlélési csoportok alapjaiból és az üzleti nyereségből a társaság által adott összeg hozzászámításával 8.719.901 K 85 fill. összesen 13.202.948 K 05 fillért fizettetett, míg a tartalékalap szabályszerű emelésére fordított 13.862.659 K 74 fill. A halálesetre nyere-ményosztalékkal biztosítottak mint nyere-ményos talékat az «A» osztalékterv szerint az évi díjnak 25 százalékat, a «B» osztalékterv (emelkedő osztalék) szerint pedig a biztosítás tartama arányában az évi díj 27, 24, 21, 18, 15, 12 és 9 százalékát kapják. A társaság összes vagyona 153.157.175 korona 39 fillér. Ebből Magyarországon van elhelyezve magyar értékpapirokban 15.011.850 korona 20 fillér, jelzálogkölcsonokban 13.595.200 korona és ingatlanban (társasági ház Budapesten) 1.063.768 korona 89 fillér, összesen 29.670.819 korona. A részvényeseknek osztalék és felülosztalék gyanánt 400.000 — osztatik ki; az elélés és halálesetre nyere-mény részesüléssel biztosítottak osztalék-alapja javára 350.000 korona — utaltatik, s a rendkívüli tartalékok emelésére 100.000 korona — fordittatik. Az 1902. évi részvényeszelvény a társaság bécsi és budapesti pénztárainál április 20-tól kezdve 200 koronával váltatik be.

A löversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovar-egylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrészt felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kitűzni** sziveskedjék, hogy így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

Vérgyógyítás (hemopatia). Ezen új, eredeti gyógy mód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva *köszvény, asthma, sziv-, vese-, gyomor-, bél- és holyagbántalmakban, súlyos ideg-, vér- és bőrbajokban.* Biztos védelem szélhűdés és elmezavar ellen. 15 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. E gyógy mód megalapítójának és egyedüli képviselőjének, *dr. Kovács J.* egyet. orvostanárnak (hemopata) rendelőintézete van: *Budapest, V., Váci-körut 18. szám a.* Rendelés naponta 9—1-ig és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógy módja.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi *FREUND.*

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a Magyar Kir. Pénzügy-miniszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysors-játék (XII. Sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgál-ták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak. — A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magyar Királyi Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

Tizenkettedik sorsjáték. 110,000 sorsjegy, 55,000 nyeremény.

Első osztály Betét 12 korona Huzás: 1903 május 22. és 23.		Második osztály Betét 20 korona Huzás: 1903 június 17. és 18.		Harmadik osztály Betét 32 korona Huzás: 1903 július 14., 15. és 16.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000
3 á	2000 6000	3 á	3000 9000	3 á	10000 30000
5 á	1000 5000	5 á	2000 10000	5 á	5000 25000
8 á	500 4000	8 á	1000 8000	8 á	2000 16000
30 á	300 9000	20 á	500 10000	10 á	1000 10000
100 á	100 10000	110 á	300 33000	120 á	500 60000
3350 á	40 134000	4350 á	80 348000	4850 á	130 630500
3500 nyer. Kor. 263000		4500 nyer. Kor. 528000		5000 nyer. Kor. 916500	

Negyedik osztály Betét 40 korona Huzás: 1903 aug. 11., 12. és 13.		Ötödik osztály Betét 32 korona Huzás: 1903 szeptember 3. és 4.		Hatodik osztály Betét 24 korona Huzás: 1903 szept. 24-től október 21-ig.			
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben			
1 á	90000	1 á	100000	<p style="text-align: center;">Korona</p> <p style="text-align: center;">1.000,000</p> <p style="text-align: center;">(Egy millió)</p>			
1 á	30000	1 á	30000				
1 á	20000	1 á	20000				
1 á	15000	1 á	15000				
3 á	10000 30000	3 á	10000 30000				
5 á	5000 25000	5 á	5000 25000				
8 á	2000 16000	8 á	2000 16000				
10 á	1000 10000	10 á	1000 10000				
120 á	500 60000	120 á	500 60000				
4850 á	170 824500	3850 á	200 770000				
5000 nyer. Kor. 1120500		4000 nyer. Kor. 1076000				1 jutal.	600000 600000
						1 kor.	400000 400000
						1 nyer.	200000 200000
						1 á	100000 100000
						1 á	80000 80000
				1 á	60000 60000		
				1 á	50000 50000		
				1 á	40000 40000		
				2 á	30000 60000		
				2 á	25000 50000		
				4 á	20000 80000		
				5 á	15000 75000		
				25 á	10000 250000		
				50 á	5000 250000		
				405 á	2000 810000		
				760 á	1000 760000		
				1140 á	500 570000		
				30600 á	200 6120000		
				33000 nyerem. és jut. kor.	10555000		

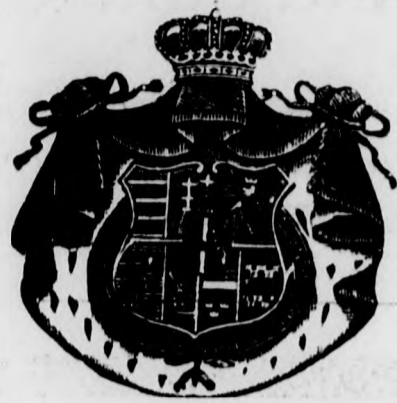
Az I. osztály huzása 1903 május hó 22. és 23-án tartatik meg. A huzások a Magyar kir. állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utcza felől). — Sorsjegyek a M. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1903. évi április hó 26-án.

Magyar Királyi Szabad. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.

A melyik ezü 500 nyeremény közül utolsónak huzatik ki, kapja a jutalmat.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Vér-, Ideg- és Bőrbetegségek

legajánlhatóbb szakorvosa.

Dr. Czinczár J.

egyetem. orvostudor

23 évi kórházi és magángyakorlati tapasztalatainál fogva mind eme betegségek gyógyítása tekintetében alapos, gyors és biztos gyógymódjai által fenti bajokban kiválóan ajánlható. — Ugyiszintén az

IDEGGYENGESÉG

alapos gyógyítását a legsikeresebben végzi.

Rendelő intézet: Budapest, VII., Károly-körút 5.

I. emelet, bejárat a lépcsőházból.

Rendelés: délelőtti 10-4, és este 6-8 óráig. Külön várótermek. Külön be- és kijárat. Levelekre azonnal válaszol. Gyógyszerről gondoskodik.

A család legjobb szórakoztatója egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven.

Játsza az összes hangszereket.

Tréfás előadásokat tart.

Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét.

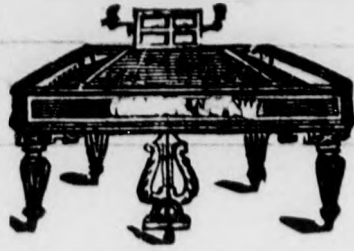
Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.

Sternberg Ármin és testvére

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-út 36. sz.

Képes hangszer-árjegyzék (minden cikkről külön) ingyen kapható, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legujabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44/U.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz. vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

FÉRFIAK ÉS NŐKNEK

legmakacsabb heveny és idült folyásoknál befecskendezés nélkül a legbiztosabb gyógyszernek a

„Sanid labdacok“

bizonyultak. Egy doboz 100 labdac tartalommal és pontos használati utasítással 6 korona. Vidékre utánavétel mellett diskreten küldi a

„Magyar Király“ gyógyszer-tár
Budapest, V., Marokkói-u. 1 (Erzsébet-tér sarok).

A tárogató.

Ösrégi hangszer és valahányszor felhangzik mélabus szava, megrezdül a hazafias magyar szív. Hiába, érzi, hogy ez az a hang, a melynek hívását követnie kell, ez az a hang, a mely bizalmat önt belé. Az ember már csak szívének vonzalmát követi és ugyanazt teszi az is, a ki a Hecht bankháznál vásárolja az osztálysorsjegyet, mert a

szíve azt sugja, hogy a hol már annyi főnyereményt nyertek, ott neki is lehet abban része. Vásároljon tehát osztálysorsjegyet a Hecht bankháznál, Budapest, Ferenciek-tere 6 és Erzsébet-körút 32. Huzás május 22 és 23-án. Egész sorsjegy 12 kor., fél 6 kor., negyed 3 kor., nyolczad 1 korona 50 fillér.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan azab. chronometer- és műórák, főtárlója a remontoir mgaóráknak stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.